

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă

Judecători –Liliana Catan și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Rusanovschi Radu în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 mai 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014, în cauza penală în privința lui

Sapojnic Serghei Ion, născut la 15.10.1960, originar din r-nul Soroca, satul Cosăuți, domiciliat în r-nul Soroca, satul Rublenița.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 15.01.2014-13.05.2014;

instanța de apel: 03.06.2014- 02.07.2014;

instanța de recurs: 30.09.2014-19.11.2014 ;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 mai 2014, *cu aplicarea art. 364¹ Cod de procedură penală*, Sapojnic Serghei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264 alin. (1) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu aplicarea pedepsei complementare – privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicată pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a indicat că, inculpatul Sapojnic Serghei la 30 octombrie 2013, aproximativ la ora 09.20, conducînd automobilul de model „KIA PRIDE”, cu număr de înmatriculare SR BH 789, pe str. Calea leșilor 47, din mun. Chișinău, a ignorat prevederile pct. 39.1) Regulamentului circulației rutiere, care prevede că, înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcției de mers, conducătorul vehiculului trebuie să se asigure că această manevră va fi efectuată în siguranță și nu va crea obstacole pentru ceilalți participanți la trafic, precum și pct.40.2) lit.a) al aceluiași Regulament, că în cazul în care vehiculul

iese de pe un teritoriu adiacent drumului, conducătorul trebuie să se informeze prin intermediul mijloacelor de semnalizare rutieră și să circule doar în direcția permisă de deplasare pe drumul respectiv, ca urmare, nu s-a isprăvit cu conducerea vehiculului și efectuând manevra de cotitură la dreapta, a tamponat autovehiculul de model „HYUNDAI ACCENT” cu număr de înmatriculare C MM 920, care era condus regulamentar de conducătorul auto Cobeț Olga Nicolae. În rezultatul impactului, ambele automobile au fost deteriorate esențial, iar cet. Cobeț Olga, anul nașterii 1961, conform raportului de expertiză medico-legală nr.3008/D din 17 decembrie 2013, i-a fost cauzată fractura osului calcaneu pe stînga și această leziune condiționează o dereglare a sănătății de lungă durată, în conformitate cu acest criteriu, se califică ca vătămare medie.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Rusanovschi Radu care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri prin care lui Sapojnic Serghei să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă, neprivativă de libertate, menționînd că la numirea pedepsei instanța de fond nu a ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut integral vina, s-a căit sincer de cele comise, a colaborat activ cu organul de urmărire penală, pentru prima dată este tras la răspundere penală, totodată solicitînd excluderea aplicării sancțiunii complementare, Sapojnic Serghei este șofer, astfel fiind lipsit de sursa de întreținere, instanța de fond i-a aplicat inculpatului o pedeapsă mai aspră, decît cea solicitată de procuror.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014, a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a reținut, că instanța de fond, cercetînd totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală și recunoscute de către inculpat, prin prisma prevederilor art.101 CPP, din punct de vedere al concludentei, veridicității și pertinentei lor, corect și legal a încadrat acțiunile lui Sapojnic Serghei în baza art. 264 alin.(1) CP, axîndu-se la adoptarea soluției sale pe un șir de probe administrate în cursul urmăririi penale, recunoscute de inculpat în cadrul ședinței de judecată prin înaintarea cererii la data de 31.03.2014 și încheierea pronunțată la data de 31.03.2014, prin care s-a dispus judecarea cauzei în ordinea prevăzută de art. 364¹ CPP.

Colegiul penal a considerat că instanța de fond corect a conchis ca fiind demonstrată incontestabil vinovăția lui Sapojnic Serghei de comiterea infracțiunii de încălcare a regulilor de securitate a circulației de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat din imprudență o vătămare medie a integrității corporale și a sănătății, infracțiune prevăzută de art. 264 alin. (1) CP.

În opinia Colegiului, instanța de fond just și echitabil a conchis că în privința inculpatului, urmează a fi aplicată sancțiunea penală, sub formă de închisoare, cu suspendarea executării pedepsei, stabilind acestuia un termen de probă, astfel încît aceasta din urmă fiind echitabilă și proporțională faptei comise.

Instanța de apel a considerat nejustificate cerințele avocatului cu referire la asprimea pedepsei ținând cont de rigorile art.61 CP care indică asupra obligativității atingerii scopului legii penale la numirea pedepsei, dar și luând în considerație faptul că în privința inculpatului nu s-au constatat careva circumstanțe agravante prevăzute de norma art. 77 CP, în calitate de circumstanțe atenuante prevăzute de art.76 CP s-a stabilit recunoașterea vinovăției, căința sinceră, recunoașterea probelor administrate în faza de urmărire penală, comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, totodată la aplicarea pedepsei ținându-se cont de faptul că Sapojnic Serghei nu a restituit prejudiciul cauzat părții vătămate, partea vătămată Cobeț Olga, având pretenții față de acesta.

Colegiul penal a relevat că nu este întemeiat motivul cum că instanța de fond a aplicat inculpatului pedeapsa mai aspră decît cea solicitată de către procuror, deoarece la numirea pedepsei, instanța de fond nu este obligată de a numi termenul de pedeapsă doar în limita solicitată de procuror, urmînd a stabili pedeapsa în urma analizei criteriilor de individualizare a pedepsei, cît și conducîndu-se de principiul intimei convingeri, astfel faptul că pedeapsa stabilită de instanță depășește termenul de pedeapsă solicitat de procuror, nu constituie o încălcare procesuală,

De asemenea, Colegiul penal a relevat că este neîntemeiată solicitarea avocatului privind excluderea pedepsei complementare, deoarece circumstanțele atenuante enunțate de către apelant au fost luate în considerație de către instanța de fond la stabilirea pedepsei, astfel acestea corect și just, în opinia instanței de apel au generat aplicarea față de inculpat a pedepsei penale numite, care va avea un impact pozitiv asupra corectării și reeducării inculpatului în vederea neadmiterii careva abateri pe viitor.

5. Împotriva hotărîrilor menționate, avocatul Rusanovschi Radu în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea parțială a acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie aplicată o pedeapsă mai blîndă și exclusă pedeapsa complementară.

În motivarea recursului se indică, că instanța de apel deși a constatat prezența circumstanțelor atenuante, nu a fost motivat impactul acestora la individualizarea pedepsei, limitîndu-se doar la enumerarea acestora.

Referitor la aplicarea pedepsei complimentare, instanța de apel nu a ținut cont de faptul, că aceasta duce la lipsirea de unica sursă de existență a familiei inculpatului.

Mai mult ca atît, partea vătămată urmează ca în temeiul contractului de asigurare pe care îl deține inculpatul să fie despăgubită integral de către asigurator, inclusiv și tratamentul medical și prejudiciul material cauzat.

6. Asupra recursului declarat partea vătămată a depus referință, prin care s-a expus pentru respingerea acestuia, fiind inadmisibil.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă a supra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recursul este o cale de atac ordinară ce poate fi declarată doar pentru a repara erorile de drept, fiind determinate limitativ. Aceasta înseamnă că alte temeuri decît cele prevăzute expres în art. 427 Cod de procedură penală, nu pot exista.

Erorile de drept pot fi: erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial.

În recursului declarat, avocatul invocă ca temei de drept pct. 6) din alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, însă din conținutul acestuia rezultă pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că: *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Așadar, Colegiul penal consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de fond și-a motivat just soluția adoptată, acordînd deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 76, 78 Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului imputat acestuia prin rechizitoriu.

Reieșind din doctrina penală, în cazul săvîrșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținînd seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că, la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvîrșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmînd ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvîrșite.

În speță, la aplicarea pedepsei inculpatului în privința căruia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate în faza de urmărire

penală, instanțele corect au luat în considerație atât prevederile alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, cât și prevederile art. 75,76 și 78 Codul penal, care reglementează modalitatea individualizării pedepselor persoanelor condamnate.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Mai mult ca atât, instanța de apel motivat și-a expus opinia referitor la aplicarea pedepsei complimentare și anume prin faptul că, circumstanțele atenuante enunțate în apel și în recurs, au fost luate în considerație de către instanța de fond la stabilirea pedepsei, astfel acestea corect și just au generat aplicarea față de inculpat a pedepsei penale numite, care va avea un impact pozitiv asupra corectării și reeducării acestuia în vederea neadmiterii careva abateri pe viitor.

Prin urmare, Colegiul reține că criticile formulate de recurent au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în instanța de apel și cărora li s-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârile atacate în raport cu prevederile art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a acestora nu s-au stabilit.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, la care se face referință, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Rusanovschi Radu în numele inculpatului, împotriva sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 13 mai 2014 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2014, în cauza penală în privința inculpatului Sapojnic Serghei, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 17 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu